

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2013/0222 van 24 september 2013
in de zaak 1213/0515/SA/3/0485

In zake: de vzw **MILIEUFRONT OMER WATTEZ**, met zetel te 9700 Oudenaarde,
Kattestraat 23

vertegenwoordigd door:
de heer Lode DE BECK

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

vertegenwoordigd door:
mevrouw Kaat VAN KEYMEULEN

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 11 april 2013 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 21 maart 2013.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Gavere van 27 juli 2012 onontvankelijk verklaard.

De deputatie heeft aan Defensie, 5^e regionaal centrum voor infrastructuur, verder de aanvrager genoemd, een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het rooien van een beukendreef en het heraanplanten van de dreef.

De bestreden beslissing heeft betrekking op het perceel gelegen te 9890 Gavere, Molenstraat 69 en met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie A, nummer 0378G.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 17 september 2013, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

De heer Lode DE BECK die verschijnt voor de verzoekende partij en mevrouw Kaat VAN KEYMEULEN die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

Op 16 mei 2012 (datum van het ontvangstbewijs) dient de aanvrager bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Gavere een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het rooien van een beukendreef en het heraanplanten”*.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 24 februari 1977 vastgestelde gewestplan ‘Oudenaarde’ gelegen in militair gebied. Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Er diende geen openbaar onderzoek te worden georganiseerd.

De deskundige Milieu van de afdeling grondgebiedzaken verleent op 8 juni 2012 een gunstig advies.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op 23 juli 2012 een gunstig advies.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Gavere verleent op 27 juli 2012 onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning aan de aanvrager en motiveert zijn beslissing als volgt:

“ ...

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

Het betreft het vellen van 95 beuken. De bomen vertonen een sterk verminderde vitaliteit, zijn kaprijp en mogen geveld worden.

Een heraanplanting met 1 bomenrij langs beide zijden van de dreef is aangewezen. De heraanplanting kan gebeuren met zomereik.

Mits een heraanplanting zoals voormeld komt de goede ruimtelijke ordening niet in het gedrang.

Conclusie: het project is in overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening.

...

De vergunning wordt afgegeven onder volgende voorwaarden:

- *Er dient een heraanplanting te worden uitgevoerd met één bomenrij langs beide zijden van de dreef. De heraanplanting dient uitgevoerd tijdens het eerstvolgende plantseizoen. Heraanplanten kan gebeuren met zomereiken. De aangeplante bomen moeten minstens de maat 6-8 hebben. Ze moeten volgens de regels van de kunst aangeplant worden (voldoende grote plantput, voorzien van een steunpaal,...). Indien nodig moeten de bomen bescherm worden tegen verkeer, wild,...
Aangeplante bomen die desondanks afsterven, dienen het eerstvolgende plantseizoen te worden heraangeplant.*
- *Er dient advies te worden gevraagd aan het agentschap Natuur en Bos voor het juiste tijdstip voor de rooijing omwille van de overwinterende vleermuizen.*

...

De verzoekende partij tekent tegen deze beslissing op 9 maart 2013 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 18 maart 2013 om dit beroep onontvankelijk te verklaren.

De verwerende partij beslist op 21 maart 2013 om het beroep onontvankelijk te verklaren. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

De juridische aspecten

Artikel 4.7.21. §3 van bovenvermelde codex bepaald:

"Het beroep wordt op straffe van onontvankelijkheid ingesteld binnen een termijn van dertig dagen, die ingaat:

...

3^ovoor wat betreft het beroep ingesteld door elke andere belanghebbende : de dag na deze van aanplakking."

De aanplakking van de beslissing gebeurde door de gemeentelijke diensten op datum van 2 augustus 2012, zodat de beroepstermijn aldus liep tot en met 1 september 2012.

Het beroep, bij aangetekend schrijven van zaterdag 9 maart 2013, werd ruim na het verlopen van de decretaal vastgestelde termijn van 30 dagen na aanplakking ingesteld. Bijgevolg werd het beroep niet op ontvankelijke wijze ingesteld.

Het door appellant ingeroepen argument dat de aanplakking niet correct gebeurde wordt niet bijgetreden : de gemeente stond in voor de aanplakking en realiseerde deze aan het begin van de betrokken dreef. Het gegeven dat het hier een ander kadastraal perceel betreft is niet van die aard dat de aanplakking hierdoor als misleidend beschouwd kan worden.

Conclusie

Uit wat voorafgaat dient besloten dat het derdenberoep als onontvankelijk dient te worden verworpen.

De bestreden beslissing herneemt kan bijgevolg haar rechtskracht hernemen.

...”

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing niet. Het ontbreken van excepties ontslaat de Raad niet van de plicht om de ontvankelijkheid van een beroep ambtshalve te onderzoeken. De Raad is echter van oordeel dat vermeld onderzoek slechts aan de orde is wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Luidens artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing enkel bevelen als de onmiddellijke tenuitvoerlegging van die beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokken en als de verzoekende partijernstige middelen aanvoert die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij omschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij meent te lijden als volgt:

“ ...

8.a. Niet te herstellen en/of te vervangen door een jonge aanplant

Er wordt een ware kaalslag georganiseerd op een 105jr oude beukendreef, die onmogelijk met her aan te planten jonge boompjes vervangen kan worden. Deze 100 tal beukenbomen hebben op zich een biologische en landschappelijke waarde, overigens deel van een ankerplaats, naast uiteraard het feit dat ze bijzonderlijk voor vleermuizen en holtebewonende vogels een toevlucht bieden.

Een besluit dat voor de vleermuizen belangrijkste bomen (de bomen met de meeste holtes, of de bomen waar de belangrijkste vleermuizenpopulaties huisvesten) spaart, had dit drastisch scenario waar nu voor gekozen werd, kunnen voorkomen.

Het duurt tientallen jaren vooraleer de nieuwe jonge bomen oud en rijp genoeg zijn vooraleer ze voldoende holtes hebben ontwikkeld die voor de fauna (in de eerste plaats vleermuizen en spechten) een geschikte broedplaats en (voor de vleermuizen ook) overwinteringsplaats en eveneens een interessant jacht- en fourageergebied aanbieden.

Zelfs een echte eventuele herbebossing doet geen afbreuk aan het moeilijk herstelbaar karakter van het nadeel dat verzoekster dreigt te lijden als gevolg van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Immers, het zal minstens 50 jaar duren vooraleer de situatie op het terrein zich zal hersteld hebben tot de toestand vlak voor de gevreesde kaalslag.

8.b. Landschappelijke schade onherroepelijk

Het voorliggend besluit heeft betrekking op de vernietiging van de voortplantingsplaatsen

van vleermuizen, maar in se betreft het de kap van een monumentale eeuwenoude beukenrij. Uit de foto's (bijlage 5 & 6) blijkt dat het een beeldbepalende dreef betreft die zich in die 105jr prachtig heeft ontwikkeld en die in 1 slag tegen de vlakte gaat waardoor het karakteristieke Vlaamse Ardennenlandschap een gigantische kale plek krijgt.

Het is zonder twijfel een enig en uniek groen element vlakbij die Scheldevallei. Verzoekster lijdt een onherstelbaar nadeel wanneer ook de natuurwaarde van hét landschapsbaken bij uitstek op grondgebied Gavere aangetast wordt, aangezien dit een essentieel bestanddeel uitmaakt van het Gaverse landschap vergelijkbaar bvb. met de Scheldevallei.

8.c. Verlies van de natuurbelevingswaarde

Heel deze omgeving die harmonieus aansluit bij de Scheldevallei is een zone waar gretig gebruik wordt gemaakt door al onze leden die hier in de buurt komen wandelen en fietsen maar bovenal van deze unieke natuurwaarden komen genieten. Vooral in de schemering 's avonds speelt zich hier een subliem schouwspel af als alle vleermuizen één voor één op grote drommen de slaapplaatsen van hun kolonies verlaten waar menig lid zich al aan vergaapt heeft. Veel van deze vleermuizen begeven zich vervolgens richting Scheldevallei om daar in die water- en insectenrijke zones hun voedsel te gaan zoeken. Ook andere verenigingen komen dit natuurwonder hier aanschouwen.

Mensen die nu de leeftijd van 25 jaar hebben bereikt zullen hier moeten wachten tot ze 100 jaar zijn vooraleer ze terug kunnen genieten van dit recreatieve natuurbelevingsaspect. Die 75 jaar is in een mensenleven onwezenlijk lang.

8.d. Verlies van aanzienlijke populaties vleermuizen en van hun veelzijdig leefgebied.

De kap heeft betrekking op een 105 jaar (zie bijlage 10) oude beukenrij van 95 beuken die zich bovenaan de steilrand van de Scheldevallei bevindt (bijlage 10), en aldus een landschapsbaken vormt. Het zijn bomen die 300 tot 400 jaar oud kunnen worden. Pas vanaf een aanzienlijke leeftijd (ca. 75 jr.) beginnen zich holtes te ontwikkelen die gebruikt worden als nestplaats voor spechten en vleermuizen.

Elke eeuwenoude beuk staat garant voor de aanwezigheid van een zeker aantal (tot 10tal(len)) holtes. Per holte kunnen tot 10tal vleermuizen voorkomen. Vermenigvuldigd met 95 (het aantal te kappen beuken), betreft het dus in feite enkele 100en potentiële verblijfplaatsen die op schop gaan of tot 1000en potentiële vleermuizen die sterven door de kap (indien ze in de bomen nog zitten) of door verlies van hun overwinterings- en voortplantingsplaats waar ze honkvast aan verbonden zijn. Bijlage 14 vermeldt onder meer: "(..) Ze zijn meestal zeer trouw aan hun standplaats en overwinteringsplaats.(..)"

Er dient dus ook rekening gehouden met ernstige derving van natuurontwikkelingskansen, doordat van uit oogpunt natuurbehoud beukenbomen des te waardevoller worden en meer kansen bieden aan onder meer vleermuizen en spechten naarmate zij ouder kunnen worden. Momenteel zijn de beuken nog slechts aan maximum de gemiddelde normale wasdom (die gemiddeld minstens 150 à 200 jaar bedraagt).

Boombewonende vleermuizen hebben nood aan bomen met een respectabele leeftijd. De Beuken zijn 105 jaar en staan in een rij. Voor boombewonende vleermuizen zoals de hier voorkomende Rosse Vleermuis en Watervleermuis zijn dit ideale omstandigheden. Het kappen van deze ganse dreef maakt de plaats voor de minstens komende 50 jaar

ongeschikt voor deze Vleermuizen, zowel als overwinteringsplaats en als voortplantingsplaats. Het is net door het verdwijnen van dergelijke bomen dat deze beschermde soorten bedreigd worden (zie bijlage 5 en 6).

In bijlage 15 staat ook nog:

"(..) **Bedreiging, bescherming en beheer** Vleermuizen zijn relatief kwetsbare zoogdieren. Ze maken geen hol of nest, maar zijn aangewezen op bestaande schuilplaatsen zoals zolders of holle bomen. Zulke ruimten kunnen vele jaren achtereen door grote groepen worden gebruikt. Worden deze afgesloten of weggehaald, dan verdwijnen ook de vleermuizen (..) Beheer- en beschermingsmaatregelen ten behoeve van vleermuizen houden vooral verband met hun verblijfplaatsen. Zo is het behoud van oude, holle bomen van essentieel belang voor onder andere de rosse en de watervleermuis. Gebieden met veel oude bomen zijn vaak rijk aan vleermuizen. (..)"

De bomen worden gebruikt door de soorten Watervleermuis en Rosse Vleermuis als voortplantingsplaats. De Rosse Vleermuis gebruikt de bomen ook als overwinteringsplaats. Er zijn ook waarnemingen van Ruige Dwergvleermuis, Grootoorvleermuis en Baardvleermuis die de bomen mogelijks ook gebruiken. Ook de Kleine bonte specht wordt hier waargenomen. De kans is groot dat de algemenere Grote bonte specht ook gebruik maakt van de holtes om zijn nest in te maken. Verwacht wordt dat op termijn de bomen ook de soorten Middelste bonte specht en Zwarte specht zullen aantrekken omdat die nu reeds voorkomen in bossen in Oost-Vlaanderen. Indien deze bomen verloren gaan, verliezen ook deze vogelsoorten een gelegenheid om hun populatie te versterken.

De Watervleermuis ondervindt volgende bedreigingen in Vlaanderen (bijlage 5) (eigen onderlijning): "De belangrijkste bedreigingen zijn het verdwijnen en verstoren van geschikte winter- en zomerverblijfplaatsen. Verlies aan kwaliteit van het leefgebied treedt op door o.a. lichtvervuiling op plassen en het verdwijnen van oude en zieke bomen en onverlichte, aaneengesloten, verbindende landschapselementen tussen de jachtgebieden en de zomerverblijfplaats "

De Rosse vleermuis lijdt onder volgende bedreigingen in Vlaanderen (bijlage 6) (eigen onderlijning): "In vergelijking met oude gegevens blijkt deze soort duidelijk minder algemeen te zijn dan ongeveer 50 jaar geleden. Het verdwijnen van oude en zieke bomen met geschikte holtes en spleten is vermoedelijk een belangrijke oorzaak, alsook een vermindering van het areaal waterrijke gebieden".

Deze soorten kunnen niet direct ergens in de buurt terecht wegens het gebrek aan voldoende oude en/of zieke bomen. De Watervleermuis zoekt zijn voedsel boven de Schelde en de omringende waterpartijen uit de vallei en trekt zich terug in de boomholtes hier. Eens deze unieke lange bomenrij van 95 beuken met een leeftijd van 105 jaar (aangelegd in 1907) verdwijnt kan deze soort wel nog zijn voedsel zoeken in de buurt maar verliest ze haar slaap- en broedplaats alwaar ze kolonies vormen. Op die manier is ze gedoemd om achteruit te gaan in de regio van Gavere. Hetzelfde geldt voor Rosse vleermuis die zijn voedsel zoekt in de waterrijke gebieden (en in de Scheldevallei aldus zijn gading vindt) en hier in de beuken terecht kan als een unieke verblijfplaats die nu vernietigd mag worden met voorliggend besluit.

De populatie Rosse Vleermuizen gaat nu al heel sterk achteruit in de Scheldevallei, zie bijlage 17

Bij aanplant van nieuwe bomen duurt het trouwens vele decennia voor de bomen terug

potentiele verblijfplaatsen kunnen zijn voor Vleermuizen.

Aangezien de vleermuizen allemaal soorten zijn als soorten van bijlage IV en II van de Habitatrichtlijn, gaat het aldus om soorten die een STRIKTE bescherming genieten. Hier zitten cruciale bronpopulaties van de soorten Rosse vleermuis, Watervleermuis en in beperkte mate Grootoorvleermuis, Ruige dwergvleermuis én Baardvleermuis. Met voorliggend besluit kan tot INTEGRALE kapping overgegaan worden van het 105jaar oude beukenbestand volgt er onherroepelijk grote natuurschade.

8.e. De ernst van het ingeroepen middel

Voor zoveel als nodig, wijst verzoekster erop dat ook de ernst van de door haar aangevoerde middelen mee in rekening moet worden gebracht bij de beoordeling van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Verzoekster verwijst daarvoor uitdrukkelijk naar het arrest van Uw Raad nr. 85.427 d.d. 21 februari 2000, waarin terecht werd gesteld: "(...) dat, immers, eensdeels hoe ernstiger de door de verzoekende partij aangevoerde middelen, hoe groter de kans op een uiteindelijke vernietiging van de bestreden beslissing, en hoe moeilijker te verantwoorden de verzoekende partij het door haar beschreven nadeel — mits het minimaal aan de vereisten van ernst en moeilijke herstelbaarheid voldoet — te laten ondergaan in afwachting van de uitspraak over de grond van de zaak; dat anderdeels hoe zwaarwichtiger de onrechtmatigheid die in het ernstig bevonden middel wordt aangeklaagd, hoe harder die geacht kan worden aan te komen voor de verzoekende partij(...)".

8.f. Geen acuut gevaar

Omdat de dreef niet openbaar toegankelijk is (slechts 1x per jaar tijdens één enkele nationale veldrit) en omdat door de oriëntatie van de dreef in ZW-NO richting de bomen bij eventuele boomval in de dreef zelf zouden vallen i.p.v. buiten de dreef is de kans op bedreiging van de "openbare veiligheid" uiterst miniem. Dreven zijn trouwens meestal zuidwest-noordoost aangeplant zodat stormwind slim gebroken en opgevangen wordt.

Intussen werd reeds begonnen met een (forse) snoei van enkele bomen ter voorbereiding van de definitieve kap. Het door verzoekster te ondergane nadeel of risico van dergelijk nadeel is dus wel degelijk zeer ernstig, evenals moeilijk te herstellen. Tenslotte dient ook opgemerkt dat verzoekster geen inspraak heeft gehad bv. onder de vorm van een openbaar onderzoek, voordat de beslissing werd genomen. Als milieuvereniging binnen een beperkt werkingsgebied en met de hoger vermelde deeldoelstellingen en waarden kan zij deze nadelen en risico's inroepen.
..."

2.

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

"...

In zoverre verzoekster aanhaalt dat de bestreden beslissing een impact heeft op het landschap en natuurwaarden, moet worden gesteld dat de mogelijke onwettigheid van de bestreden beslissing een discussie over de grond van de zaak betreft en op zich geen nadeel voor de verzoekende partij oplevert dat de voor de schorsing vereiste graad van ernst vertoont.

De bomenrij is volgens het gewestplan gelegen in militair domein. Uit het advies van de

milieudeskundige en het besluit van het college van burgemeester en schepenen blijkt dat de beuken een sterk verminderde vitaliteit hebben en kaprijp zijn. Bovendien zal een heraanplanting worden uitgevoerd met één bomenrij langs beide zijden van de dreef. Gelet op de sterk verminderde vitaliteit van de bestaande bomen en de heraanplanting ervan, is er geen sprake van landschappelijke schade en is er geen verlies van het landschapsbaken. Verzoekster toont de ernst van haar nadeel niet aan.

De bestreden beslissing zou volgens verzoekster de vernietiging van de overwinteringsplaats en voortplantingsplaats van vleermuizen, waardoor de populaties vleermuizen aanzienlijk zullen dalen.

Verzoekster stelt algemeen dat elke eeuwenoude beuk een aantal holtes heeft, zodat thans bij de kap van 95 beuken enkele honderden potentiële verblijfplaatsen verdwijnen en duizenden vleermuizen zullen sterven door het verlies van hun plaats. Verzoekster haalt echter geen concrete gegevens aan omtrent de aanwezige vleermuizen in deze specifieke beukendreef, zodat de aard en de omvang van het aangevoerde nadeel vaag blijft. Bovendien wordt enkel de dreef gekapt en niet de overige achterliggende bomen, zodat op het kwetsbare terrein geen sprake is van een kaalslag. Verzoekster toont niet in concreto de ernst van dit nadeel aan.

...

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl.*, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partij dient aan de hand van concrete en precieze gegevens aan te duiden waaruit enerzijds de ernst van het persoonlijke nadeel bestaat dat zij ondergaat of dreigt te ondergaan, wat inhoudt dat concrete en precieze aanduidingen moeten worden verschaft over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO, kan dan ook niet, minstens niet zonder meer, gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen” die de verzoekende partij kan ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partij desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaft. Bij de beoordeling van de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen kan de Raad bovendien alleen rekening houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

2.

De verzoekende partij laat met een aangetekende brief van 26 augustus 2013 weten dat “*in ons ogen de schorsing nu nutteloos lijkt geworden aangezien de beukendreef recent deze zomer gekapt is. Wel sturen wij verder aan op de vernietiging van deze vergunning.*”

Gelet op het feit dat de bestreden beslissing werd uitgevoerd, moet de Raad noodzakelijk vaststellen dat de voorliggende vordering tot schorsing doelloos en zonder nut is geworden. De door de verzoekende partij ingeroepen nadelen kunnen immers niet langer worden voorkomen door de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts geschorst kan worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoende aantoont dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwierpt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
2. De zaak wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging verwezen naar de vierde kamer, voorgezeten door mevrouw Nathalie DE CLERCQ.
3. Het oorspronkelijke rolnummer wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging gewijzigd in het rolnummer 1213/0515/SA/4/0485.
4. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 24 september 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Hildegard PETTENS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Hildegard PETTENS

Filip VAN ACKER